

Một số nước châu Phi đã bắt đầu như thế này, Việt Nam thì sao?

Lịch sử dĩ vãng: Sau vài thập niên, các nước châu Phi mới ngã ngũ ra khi họ bắt đầu biến thành một thị trường thu hoạch địa cầu cho các dân da vàng Trung Quốc. Họ đem máu thịt của họ quóc mình, nào kim cương, quặng Nikel, đồng, dầu hỏa... để đổi lấy máy móc hàng hóa và vốn, lấy những công trình xây dựng kém chất lượng, những con đường chằng chịt mà đã sụt lún.

Chính quyền Trung Quốc nói, hợp tác của họ với châu Phi “hai bên cùng có lợi”. Nhưng lợi hay không với các nước châu Phi- như tác giả viết- còn phải thu hoạch vào trình để đàm phán và các điếu khoản mà đôi bên ký kết.

Việt Nam mình, liệu đâu chưa bắt đầu, nhưng rõ ràng ta bắt đầu, bắt đầu biến và trở thành nơi tiêu thụ hàng hóa rẻ tiền, để các nhà của Trung Quốc. Và, có ai trong số chúng ta bắt đầu, chính phủ đã ký kết những gì với Trung Quốc hay không?

Một số nước châu Phi đã bắt đầu như thế này, Việt Nam thì sao?

Ảnh minh họa. Nguồn: Mail Online

Trên những thập kỷ, đánh đập và tiêu diệt các đội thợ mỏ tranh giành địa đã khiến cho người Trung Quốc mới cách đây không lâu được coi như là chủ tinh của châu Phi trở nên ngày càng bệ vệ

lành.

“Trong 10 năm trở lại đây, người Trung Quốc tại châu Phi nhiều hơn số người châu Âu tại lục địa này trong 400 năm” – Sanou Mbaye, một cố vấn quan chức thuộc Ngân hàng Phát triển Châu Phi, cho tờ tuần báo “The Economist” biết như vậy.

Tuyên bố này làm gia tăng tình cảm chống Trung Quốc, vốn đã là một phần của lục địa Đen. Trên báo chí xuất hiện sự so sánh Trung Quốc với chủ nghĩa Thúc dân. Dân chúng xì xào và sẵn lòng một phần những con chó trong các bãi ăn Trung Quốc. Còn lục địa không đòi hỏi sự công nhận hơn trong việc đàm phán với các thế lực gia một phần.

Giao thông giữa châu lục nghèo nhất và nền kinh tế phát triển nhanh nhất trên thế giới trong thập kỷ qua đã tăng từ 10 tỷ lên 120 tỷ USD. Trung Quốc trở thành đối tác thương mại quan trọng nhất của châu Phi.

Trong hai năm cuối, Bắc Kinh đã bắt đầu giúp các nước đang phát triển (chủ yếu là ở châu Phi) nhiều hơn số của Ngân hàng Thế giới. Người Trung Quốc xây dựng đường sắt, đường cao tốc và các tòa nhà công nghiệp. Đầu tư của họ đã giúp giảm thiểu nạn thất nghiệp, việc nhập khẩu hàng hóa rẻ tiền từ Trung Quốc làm cho giá cả hàng hóa chung giảm xuống.

Mặc dù vậy, khó có thể tìm thấy ở đây những yêu cầu Trung Quốc.

- Không hiểu sao chính quyền có thể cho phép những người Trung Quốc tại đây, họ chấp công việc của chúng tôi, rồi thuyết phục rằng, điếu này có lợi cho đầu tư của đất nước chúng tôi – Alec Marengo, một nhà sản xuất gỗ ở Zimbabwe nói, trong lúc hàng loạt từ phía nhà máy Trung Quốc, thì phần lớn đất đai sản phẩm của công ty ông.

Marengo là một nhân viên khách sạn người Trung Quốc, được cho là chính những chính sách của Tổng thống Robert Mugabe. Khi người Tây phương Zimbabwe vì những vi phạm nhân quyền, Mugabe đã trục xuất các nhà đầu tư từ Trung Quốc vào. Nhà đầu tư đã chào đón họ với vòng tay rộng mở và một điếu kiêu duy nhất: Lợi nhuận.

Đi vào thị trường Kinh, đầu tư vào Châu Phi không chỉ là chuyển kinh doanh mà còn là một bước quan trọng trong cuộc trình chinh vào thị trường thế giới. Do đó, Bắc Kinh hỗ trợ các khoản vay với lãi suất thấp cho các công ty Trung Quốc đầu tư vào châu Phi, nhằm giúp các công ty này giảm thiểu chi phí khi thâm nhập thị trường đầu tiên.

Quan hệ thương mại giữa Trung Quốc và châu Phi chắc chắn không dừng lại ở đây. Châu Phi trở thành thị trường cho Trung Quốc bằng nguyên vật liệu theo đơn đặt hàng của các công ty Trung Quốc. Do đó, kết quả của sự hợp tác này không phải là lợi nhuận hay thất bại mà theo nghĩa thu nhập. Trung Quốc đã xây dựng hạ tầng và giá trị và những con đường giao thông với chi phí thấp kém. Đường cao tốc từ thủ đô Zambia đến Chirund đã bị phá hủy ngay sau trận mưa đầu tiên. Bên cạnh đó Lusaka và khai thác khoáng sản đã phải đóng cửa sau vài tháng khi xuất hiện các vết nứt trên đường.

Những nhà sản xuất châu Phi không thể cạnh tranh với các đối thủ Trung Quốc. Tại Nigeria, hàng trăm nhà máy may mặc nhỏ đã bị phá sản.

- Làm sao mà cạnh tranh được? Những người Trung Quốc sẵn lòng lao động giá rẻ và sản xuất trên quy mô lớn, trong khi chúng tôi ngày không có điện và nước – Bà Mara Hativagone, chủ tịch Phòng Thương mại Zimbabwe buông tay bất lực.

Hơn nữa cũng bắt nguồn một phần từ sự khác biệt văn hóa. Quen với sự thoải mái, những người châu Phi nhìn những người Trung Quốc làm việc mệt mỏi/ngày một cách đầy ngạc nhiên. Giao lưu văn hóa họ như không có.

Những người châu Phi cáo buộc Trung Quốc sẵn lòng nhượng bộ của mình vào cạnh tranh với trí tuệ nhân tạo. Những người này, khi họ phải thuê người bản xứ thì họ không quan tâm tới những lao động này. Tháng Mười hai vừa qua, 600 công nhân Zimbabwe trong công ty Trung Quốc AFEC đã đình công phản đối đồng lương thấp và bị đánh đập bởi các giám sát viên. Công ty này đang xây dựng một nhà máy sản xuất với giá trị 98 triệu đô-la và Zimbabwe phải thanh toán lãi bằng kim cương.

Năm 2010, trong một cuộc biểu tình tại mỏ Collum, quản lý Trung Quốc đã nổ súng vào hàng

Trung Quốc chính phủ và thu nhập địa hóa châu Phi

Tác Giả: Robert Stefanicki, Nhật báo Wyborcza 14/1/2012(DCV)

Thứ Ba, 17 Tháng 1 Năm 2012 10:07

---

mặt cho công nhân. Nhưng công nhân bán địa phận này, người Trung Quốc không mua địa phận cho họ nhưng bán quần áo cho họ lao động đã hết hạn sử dụng và họ thông gió địa phận lòng họ không để tiêu chuển, khi họ cho tại nơi họ xuyên xẩy ra.

Các ông chủ Trung Quốc thông tin gì họ khi gặp sự kiện. Họ đưa ra việc họ địa địa nhân họ người họ để đình công. Lãnh đạo các hội đoàn bán mua chuốc bán các chuyên du lịch mát-xa tại Hoa Kỳ.

- Chúng tôi phải để phó việc sự toàn cầu hóa theo kiểu Trung Quốc – Giáo sư Deborah Brautigam của Trường Kinh Tế học tại Washington nói với báo chí. – Tình hình càng trở nên phức tạp do những tiêu chuển lao động của Trung Quốc rất thấp. Họ mua, người châu Phi không thích chuyên người Trung Quốc bán gà, giày dép, quần áo... – lĩnh vực này trở nên phức tạp hơn chỉ để ra sự cạnh tranh giữa những người dân các quốc gia châu Phi với nhau.

Số có mặt của Trung Quốc đang trở thành một vấn đề chính trị. Lãnh đạo địa địa Michael Sata đã thông tin trong cuộc họp tại Zambia hai năm ngoái, khi chỉ nói về vấn đề tranh chấp của ông chủ trích địa địa kinh lao động tại trong các công ty Trung Quốc và họ đã thay đổi cách thức ký kết các hợp đồng.

Trung Quốc địa địa sự yếu kém về thể chế các nước châu Phi. Trong trường hợp những người có chính phủ mạnh mẽ hơn, xung đột thể chế ít xảy ra hơn.

Tại thị trường của nước Tanzania, người Trung Quốc không được phép bán hàng tại chỗ. Trường hợp họ về, chính phủ Ethiopia cũng cho rằng, người Trung Quốc địa địa chào đón họ các nhà địa địa, họ không phải những người 'buôn thúng bán mẹt' hay đánh giầy. Trường hợp Angola đã nói thông tin với Chủ tịch Trung Quốc: "Các ông không phải người bán duy nhất của chúng tôi" – Angola địa địa cho là đã gặp khó khăn trong cuộc chơi giữa Trung Quốc và các nhà công nghiệp tại Bồ Đào Nha và Brazil.

Christopher Alden tại Trường Kinh Tế London cho biết: Trung Quốc thông tin nói rằng, sự hiện diện của họ tại châu Phi là có lợi cho cả hai bên. Việc có lợi hay không phụ thuộc vào ý chí và năng lực của các chính phủ châu Phi trong việc đàm phán các địa địa họ về vấn đề chính quy Trung Quốc. Nếu mà các nhà lãnh đạo họ quan tâm đến lợi ích cá nhân, thì người dân phải họ thông tin sự thất bại.

Trung Quốc chính phủ và thu nhập địa hóa châu Phi

Tác Giả: Robert Stefanicki, Nhật báo Wyborcza 14/1/2012(DCV)
Thứ Ba, 17 Tháng 1 Năm 2012 10:07
